

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214000246
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2214000246.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26.10.2022, č.k. 0T/139/2014 - 269, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2023 takto

rozhodol:

- I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu .
- II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko A. - B. D. XXX, okr. Dunajská Streda odsudzuje:

Podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, s použitím § 36 písm. l), § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, 4, § 41 ods. 1 a § 39 odsek 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 26.10.2022, č.k. 0T/139/2014 – 269 takto rozhodol: Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko A. - B. D. XXX, okr. Dunajská Streda sa uznáva za vinného, že

dňa 14. júla 2014 v čase o 08.40 hod. na Veľkoblavovskej ceste pred obytným blokom č. XX/XX v Dunajskej Strede napriek tomu, že mu bola trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/13/2012 zo dňa 18.4.2012, právoplatného dňa 18.4.2012 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 48 mesiacov, čiže mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo do dňa 18.4.2016, viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, EČ: C. E., pričom bol prichytený policajnou hliadkou,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Trestného zákona.

V spojenej veci sp. zn. 1T/26/2015

v bode č. 1.: dňa 29. decembra 2013 v čase o 21.52 hod. v Šamoríne na Seneckej ceste, okres Dunajská Streda na ulici neoprávnené prechovával u seba 1 ks zatavenú injekčnú striekačku s obsahom kryštalickej látky celkovej váhy 2,3 g, ktorá látka bola zaistená na základe príkazu na osobnú prehliadku v zmysle § 102 odsek 1 Trestného poriadku zo dňa 29.12.2013 a bolo zistené, že v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom sa jedná o metamfetamín s hmotnosťou 57 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 78,1 % hmotnostných obsahujúce 45 mg absolútneho metamfetamínu, uvedený materiál bol prepočítaný na minimálne 1 obvykle jednorazovú dávku a v orezanej zatavenej striekačke sa jedná o metamfetamín s hmotnosťou 543 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,1 % hmotnostných obsahujúce 408 mg absolútneho metamfetamínu, uvedený materiál bol prepočítaný na minimálne 6 obvykle jednorazových dávok, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

v bode č. 2.: dňa 26. júna 2014 v čase o 23.55 hod. viedol v obci Oľdza smerom na obec Zlaté Klasy, okres Dunajská Streda na pozemnej komunikácii s č. III/5718 ako osobné motorové vozidlo továrenskej značky Audi A6, EČ: C., čiernej farby, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Šamorín a počas objasňovania priestupku bolo zistené, že má trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. OT/13/2012-56 zo dňa 18.4.2012 uložený okrem iného trest zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 4 rokov, ktorý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.4.2012,

v bode č. 3.: dňa 3. mája 2014 v čase o 04.05 hod. v Dunajskej Strede na ulici Generála Svobodu viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, EČ: C. E., pričom bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Dunajská Streda, kedy počas kontroly bolo zistené, že má trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda pod č.k. OT/13/2012 zo dňa 18.4.2012 uložený okrem iného zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 rokov, ktorý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.4.2012,

v bode č. 4.: dňa 25. júna 2014 v čase o 02.20 hod. v Dunajskej Strede na ulici Komenského viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, EČ: C. E., pričom bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Dunajská Streda, kedy počas kontroly bolo zistené, že má trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda pod č.k. OT/13/2012 zo dňa 18.4.2012 uložený okrem iného zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 rokov, ktorý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.4.2012,

t e d a

v bode č. 1.

neoprávnené prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu,

v bode č. 2 až 4

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

č í m s p á c h a l

v bode č. 1.

prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku,

v bode č. 2 až 4

trojnásobný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov účinného v čase spáchania skutku.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému súd ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušujú sa výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/142/2014 zo dňa 20.07.2014, právoplatný 20.07.2014, rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/155/2013 zo dňa 27.08.2014, právoplatný 27.08.2014, rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/2015 zo dňa 02.09.2015, právoplatný 02.09.2015 a trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/3/2016 zo dňa 29.03.2016, právoplatný

01.06.2016 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

2. Proti tomuto rozsudku podal na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie prokurátor. Obžalovaný podal odvolanie v zákonnej lehote a prostredníctvom svojho obhajcu ho odôvodnil nasledovne (citácia):

3. „Rozsudky súdu prvého stupňa zo dňa 26.04.2017 a 16.11.2018 boli zrušené odvolacím súdom a vrátené na nové prejednanie a rozhodnutie. Obžalovaný sa k spáchaniu skutkov (okrem bodu 1 obžaloby 2Pv/1127/13) priznal, svoje konania úprimne oľutoval.

V bode 1 obžaloby 2Pv/1127/13 vyhlásil, že je nevinný, nakoľko drogy a omamné látky mal len pre vlastnú potrebu, pričom súd prvého stupňa v tejto časti zmenil právnu kvalifikáciu skutku v zmysle pokynov odvolacieho súdu.

Trestný čin boli spáchané pred 9-mi rokmi. Podľa nášho názoru vyššie uvedené skutočnosti, okolnosti prípadu, vyhlásenie obžalovaného a hlavne značný časový odstup od spáchania trestných činov indikujú upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na vyššie uvedené predchádzajúce odsúdenia.

Obžalovaný žije usporiadaný život, z výkonu trestu bol prepustený v marci 2018, od tej doby je riadne zamestnaný - od roku 2019 nepretržite v spoločnosti Istermeat ako mäsiar - stará sa o svoju rodinu, v prípade výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody by nebola zabezpečená výchova a starostlivosť jeho maloletých detí, jeho manželka je nezamestnaná a nevedela by zabezpečiť výživu, ani výchovu ich maloletých detí.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol vo veci tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 0T/142/2014 zo dňa 20.07.2014, právoplatný 20.07.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/155/2013 zo dňa 27.08.2014, právoplatný 27.08.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/2015 zo dňa 02.09.2015, právoplatný 02.09.2015, trestný rozkaz Okresného súdu Humenné. sp. zn. 3T/3/2016 zo dňa 29.03.2016, právoplatný 01.06.2016.“

4. Prokurátor podal odvolanie voči výroku o treste v neprospech obžalovaného a odôvodnil ho nasledovne:

„Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.08.2015 v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie tak, že po poučení o jeho právach vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe pod č. 2Pv/582/14 ako i zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe č. 2Pv/1127/13 v bodoch 2,3,4 a ľutuje svojho konania. Po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobách Okresnej prokuratúry Dunajská Streda prokurátor žiadal takéto vyhlásenie obžalovaného prijať.

Obžalovaný na kladené otázky v zmysle § 333 odsek 3 písmeno c), d), 9, g), h) Trestného poriadku odpovedal kladne. Prokurátor Okresnej prokuratúry po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe pod č. 2Pv/582/14 a v bodoch 2,3,4 obžaloby pod č. 2Pv/1127/13 prijal takéto vyhlásenie obžalovaného.

Súd vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe pod č. 2Pv/582/14 a v bodoch 2,3,4 obžaloby č. 2Pv/1127/13 prijal uznesením a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov uvedených v obžalobách sa nevykoná a oboznámil sa s obsahom spisu 0T/139/2014 a 1T/26/2015.

Vyhodnotením priznania sa obžalovaného, ako i s poukazom na obsah spisov 0T/139/14 a 1 T/26/15, v nich sa nachádzajúce listinné dôkazy a všetky ďalšie dôkazy z prípravného konania mal súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov, spáchania ktorých mu obžaloby kladú za vinu.

Skutky obžalovaného ako po objektívnej tak i po subjektívnej stránke naplňujú všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a trojnásobného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a preto ho uznal súd v plnom rozsahu za spáchanie týchto skutkov za vinného.

Čo sa týka bodu 1 obžaloby pod č. 2Pv/1127/13 obžalovaný na hlavnom pojednávaní po jeho poučení v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie tak, že sa necíti byť vinným, nakoľko on drogy a omamné látky mal len pre vlastnú potrebu a navrhol súdu, aby vo veci vykonal dokazovanie vypočutím svedkov.

Po vyhlásení obžalovaného, že sa necíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe č. 2Pv/1127/13 v bode č. 1 súd prijal takéto vyhlásenie obžalovaného a v tomto bode podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku nariadil dokazovanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočítaním obžalovaného, prečítaním obsahu spisu OT/139/2014, správy KEU PZ, odbor prírodovedného skúmania na č.l. 247, odpisu RT, obsahu pripojených spisov Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. OT/142/2014, sp.zn. OT/155/2013, 4T/92/2015 a obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Humenné 3T/3/2016.

Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že v bode č. 1 obžaloby č. 2Pv/I 127/13 sa hovorí o 11 obvyklých jednorazových dávkach.

Obžalovaný ako sa vyjadril v prípravnom konaní pri tomto prípade išlo o dávky len pre vlastnú potrebu. Preto navrhol súdu zmenu právnej kvalifikácie na § 171 odsek 2 Trestného zákona. Súčasne ako listinné dôkazy predložil súdu potvrdenie praktického lekára pre dospelých o výške a váhe obžalovaného ako i pracovnú zmluvu k osobe obžalovaného uzavretú so zamestnávateľom Bila s.r.o. zo dňa 13.02.2015. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že ochranné liečenie protitoxikologické ambulantnou formou uložené mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda vykonal počas výkonu trestu odňatia slobody. Z ochranného liečenia bol prepustený dňa 04.08.2017 a z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený v marci 2018. Od jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody žiadne drogy neužíva. Uviedol, že z ÚTOS bol prepustený v rok 2018 a hneď po prepustení z VTOS začal pracovať na stavbe ako pomocný pracovník. Je vyučený mäsiar a ten istý rok išiel pracovať do mäsiarstva do Dunajskej Lužnej. V roku 2019 išiel do Fínska, od Covidu-19 pracuje nepretržite v Dunajskej Strede vo firme F., G. H., ako mäsiar. Je ženatý a má dve deti a žije s nimi v jednej domácnosti. Dcéra má 18 rokov, syn má 13 rokov. Dcéra chodí na strednú školu, syn chodí na základnú školu. Manželka momentálne nepracuje, vedie domácnosť. Zákaz činnosti viesť motorové vozidlá už nemá, dostal už naspäť vodičské oprávnenie, spravil psychotest a bol na skúške.

Súd v intenciách uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. XXX/XX/XXXX -208 zo dňa 24.10.2019, v ďalšom konaní prehodnotil už doposiaľ vykonané dôkazy a dospel k záveru, že v danom prípade zaistené množstvo drogy - u obžalovaného pri prepočte na obvykle jednorazové dávky v súlade s ustálenou súdnou praxou napĺňa len skutkovú podstatu trestného činu podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona. Zo záverov posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ vyplýva, že v predloženej plastovom vrecku s tlakovým uzáverom sa nachádzal biely kryštalický materiál s hmotnosťou 57 mg s priemernou koncentráciou 78,1 % hmotnostných metamfetamínu. V podloženej orezanej zatavenej injekčnej striekačke sa nachádzal biely kryštalický materiál s hmotnosťou 543 mg s priemernou koncentráciou 75,1 % hmotnostných metamfetamínu. Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok. Predložené množstvo bieleho kryštalického materiálu stopa č. 2 s hmotnosťou 57 mg s priemernou koncentráciou 78,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 45 mg absolútneho metamfetamínu, KEU PZ považuje za 1-5 obvykle jednorazových dávok drogy. Predložené množstvo bieleho kryštalického materiálu stopa č. 3 s hmotnosťou 543 mg s priemernou koncentráciou 75,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 408 mg absolútneho metamfetamínu, KEU PZ považuje za 10-41 obvykle jednorazových dávok drogy.

Krajský súd v Trnave v uvedenom rozhodnutí uviedol, že pri rozhodovaní, aké kritérium pri určovaní obvykle jednorazovej dávky určiť, je potrebné použiť kritérium, ktoré vyznie pre obvineného / obžalovaného priaznivejšie. Prvou z možností je teda učenie obvykle jednorazovej dávky podľa priemerného konzumenta (bez subjektívnych hľadísk) - teda objemové kvantifikačné kritérium. Druhým je určenie počtu obvykle jednorazových dávok na použitie podľa množstva účinnej látky (metamfetamínu, heroínu, THC) v zaistenej látke, na základe ktorej metodiky bol podaný znalecký posudok KEÚ.

Odvolačný súd ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 4To/44/2016 zo dňa 5.5.2016, podľa ktorého za jednu priemernú obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetamínu je potrebné považovať materiál, ktorý dosahuje minimálnu celkovú hmotnosť 100 mg s obsahom účinnej látky minimálne 10 mg (metamfetamín vo forme voľnej bázy). Od celkovej hmotnosti 100 mg sa potom budú odvíjať násobky obvykle jednorazovej dávky drogy uvedené v ustanovení § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Celková hmotnosť zaisteného materiálu sa pritom posudzuje vo svojej celistvosti a je bez významu, či páchatel mal prechovávané množstvo drogy rozdelené na viacero, častí (napríklad rozdelené do tzv. skladačiek).

Súd rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu konštatoval, že v prípade zaistenej látky metamfetamínu u obžalovaného A. B., sa jedná potom o celkovú hmotnosť metamfetamínu 600 mg (v rámci toho 458 mg absolútneho metamfetamínu, teda v dostatočnom množstve účinnej látky), čo predstavuje šesť obvyklých (priemerných) jednorazových dávok metamfetamínu.

Z vykonaného dokazovania podľa názoru súdu nepochybne vyplýva, že obžalovaný dňa 29.12.2013 v Šamoríne na Seneckej ceste neoprávnene prechovával u seba jeden kus zatavenú injekčnú striekačku s obsahom kryštalickej látky celkovej váhy 2,3 gram, ktorá látka bola zaistená na základe

príkazu na osobnú prehliadku, ktorý materiál podľa znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava obsahoval metamfetamín s hmotnosťou 57 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 78,1 % hmotnostných obsahujúce 45 mg absolútneho metamfetamínu, uvedený materiál bol prepočítaný na minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku a v orezanej zatavenej striekačke sa jednalo o metamfetamín s hmotnosťou 543 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,1 % hmotnostných obsahujúce 408 mg absolútneho metamfetamínu a uvedený materiál bol prepočítaný na minimálne 6 obvykle jednorazových dávok.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd teda mal nepochybne za preukázané, že zaistené množstvo drogy u obžalovaného dňa 29.12.2013, obžalovaný prechovával iba s úmyslom použiť ju čisto pre účely svojej osobnej spotreby a preto jeho konanie súd kvalifikoval ako trestný čin neoprávneného prechovávanía omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov pre vlastnú potrebu a vzhľadom na zaistené množstvo vo väčšom rozsahu ide o trestný čin podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona a preto súd uznal obžalovaného za spáchania tohto trestného činu po zmene právnej kvalifikácie v celom rozsahu vinným.

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný v minulosti bol deväť krát súdne trestaný, naposledy rozhodnutím Okresného súdu Humenné zo dňa 29.03.2016 sp. zn. 3T/3/2016 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a bolo mu upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/15 zo dňa 02.09.2015. Niektoré predchádzajúce odsúdenia obžalovaný už má zahľadené. Z pripojených spisov Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/142/2014, 0T/155/2013, 4T 90/2015 a z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/3/2016 súd zistil, že obžalovaný A. B. bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/142/2014 zo dňa 20.07.2014, právoplatný dňa 20.07.2014, ktorým obžalovaný bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1, písm. d) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/155/2013 zo dňa 27.08.2014, právoplatný dňa 27.08.2014 obžalovaný bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1, písm. ci) Trestného zákona a súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu poukazujúc na trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/142/2014 zo dňa 20.07.2014. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/2015 zo dňa 02.09.2015, právoplatný dňa 02.09.2015, obžalovaný bol odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov pri súčasnom zrušení trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 0T/142/2014 zo dňa 20.07.2014 vo výroku o treste. Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/3/2016 zo dňa 29.03.2016, právoplatný dňa 01.06.2016, obžalovaný bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1, písm. ci) Trestného zákona súd podľa § 42 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu poukazujúc na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/2015 zo dňa 02.09.2015.

Vo vzťahu k týmto rozhodnutiam bolo potrebné ukladať súhrnný trest, nakoľko skutky v teraz súdnej veci spáchal obžalovaný predtým, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. V súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému súhrnný trest pri súčasnom zrušení trestného rozkazu rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/142/2014 zo dňa 20.07.2014, rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 0T/155/2013 zo dňa 27.08.2014, rozsudku Dunajská Streda sp.zn. 4T/90/2015 zo dňa 02.09.2015 a trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/3/2016 zo dňa 29.03.2016. V prejednávanej veci súd u obžalovaného A. B. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa k spáchaniu súdeného trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§36 písm. 1) Tr. zákona) a dve priťažujúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona) a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Vzhľadom na to, že prevažoval pomer priťažujúcich okolností, súd dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby zvýšil o jednu tretinu. Súd tak mohol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici vo výmere od 5 rokov a 4 mesiace.

Súd za daných okolností za spáchanie skutkov uvedených v obžalobe uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Súd uložený trest v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona mimoriadne znížil. Súd pričom prihliadal na to, že skutky boli spáchané v roku 2014, teda viac ako pred ôsmimi rokmi. Obžalovaný skôr uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody celkom vo výmere 2 roky a 6 mesiacov už vykonal. Od skončenia výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný je riadne zamestnaný, stará sa o rodinu a žije normálnym životom. Obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu

do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne s uložením súhrnného trestu, súd v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona zrušil výroky o treste uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/142/2014 zo dňa 20.07.2014, rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. OT/155/2013 zo dňa 27.08.2014, rozsudkom Dunajská Streda sp.zn. 4T/90/2015 zo dňa 02.09.2015 a trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/3/2016 zo dňa 29.03.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okrem nepodmienečného trestu odňatia slobody po zohľadnení okolností spáchanej trestnej činnosti, súd má za to, že v danom prípade je žiaduci postih obžalovaného aj vo forme uloženia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, nakoľko obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Súd preto v zmysle ust. § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky. Súd má za to, že výmera uloženého trestu odňatia slobody a dĺžka trestu zákazu činnosti vzhľadom na okolnosti spáchania činu sú dostatočné a adekvátne.

Rozhodnutie súdu výhradne vo výroku treste považujem za nezákonné, a nepreskúmateľné, a to z nasledovných dôvodov:

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd pri určovaní druhu a výmery trestu odňatia slobody u obžalovaného celkom správne aplikoval ustanovenie § 171 ods. 2 Trestného zákona, pomenúvajúce trestný čin najprísnejšie trestný, správne zistil, vyhodnotil a použil ust. § 36, § 37 a § 38 Trestného zákona, keď u obžalovaného poukázal a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona, na základe čoho následne správne aplikoval ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, na tom základe následne zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a správne rozhodol, že vo veci je potrebné použiť ust. § 42 ods. 1 Trestného zákona. V čom sa v prvom rade s postupom súdu pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému nie je možné stotožniť, je následné použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej zvýšenej trestnej sadzby, ktoré súd žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil.

Zároveň je potrebné uviesť, že súd u obžalovaného existenciu mimoriadnych okolností, ktoré umožňujú použitie ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona odôvodnil absolútne nedostatočne.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V zmysle znenia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Výnimочnosť použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti (R 61/1996).

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za pomery páchatela odôvodňujúce zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby je možné považovať jeho vážnu chorobu, pri ktorej by výkon trestu odňatia slobody bol pre páchatela zvlášť obťažný, alebo by mal pre neho zvlášť nepriaznivé následky. Rovnako tak za pomery páchatela odôvodňujúce vyššie uvedený postup treba považovať stav, kedy sa páchatel stará o osoby, ktoré sú na ňom závislé svojou výživou alebo výchovou. Pritom zákon nevyžaduje, aby v týchto prípadoch išlo o povinnosť páchatela vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť tiež o povinnosť vyplývajúcu z morálnych zásad spoločnosti. Pokiaľ ide o pomery páchatela, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovaného nie sú dané. Za pomery páchatela (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatela pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladaní trestu a za takéto pomery páchatela treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatela. O takúto situáciu však u obžalovaných nejde (aspoň ju

súd neuviedol) a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatel'ov neprichádzala do úvahy.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám. V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje (R 10/2011), že okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu len za predpokladu, že použité zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Všetky tri podmienky sú ustanovené kumulatívne, a preto musia byť splnené zároveň.

Ustálená súdna prax slovenských súdov v súvislosti s aplikáciou inštitútu mimoriadneho zníženia trestu zohľadňovala predovšetkým, ak nie výlučne, tie okolnosti prípadu, ktoré súviseli so skutkom ako takým a s jeho právnym posúdením, teda okolnosti, za ktorých bol spáchaný čin, resp. rodinné a osobné pomery páchatel'a, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste.

K mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. možno pristúpiť len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa u trestných činov, resp. ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'a, pričom práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprímerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania.

Súd použitie vyššie uvedeného ustanovenia u oboch obžalovaných odôvodnil veľmi stroho v bode 93 odôvodnenia rozsudku, kde uviedol výhradne to, že skutky, pre ktoré boli podané obžaloby a o ktorých súd rozhodoval, boli spáchané v roku 2014, teda viac ako pred ôsmimi rokmi. Obžalovaný skôr uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody celkom vo výmere 2 roky a 6 mesiacov už vykonal. Od skončenia výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný je riadne zamestnaný, stará sa o rodinu a žije normálnym životom.

K tomu je potrebné uviesť, že takého odôvodnenie nie je možné prijať. Podľa názoru prokuratúry, zo žiadnej právnej normy, ani zo žiadnej rozhodovacej praxe súdov „in abstracto“ nevyplýva, aký dlhý čas má byť vo všeobecnosti vedené trestné konanie a v žiadnom takomto rozhodnutí nie je ani matematicky presne uvedené, aký dlhý čas (vyjadrením dní, mesiacov, alebo rokov) je možné vo všeobecnosti považovať za primeraný, prípadne za neprímerane dlhý. Každá jednotlivá trestná vec si vyžaduje iné dokazovanie, sú v nej potrebné vykonať iné úkony, pričom dĺžku tohto dokazovania ovplyvňuje viacero faktorov. Záleží od toho, či je potrebné vo veci vykonávať odborné dokazovanie, aký počet a okruh osôb je potrebné vypočítať, aké listiny je potrebné zabezpečiť, prípadne či nie je potrebné preverovať výpovede jednotlivých svedkov v prípade, keď nekorešpondujú s ustáleným skutkovým stavom veci. Každá právna norma a rozhodovacia prax súdov, kedy boli konštatované prieťahy v trestnom konaní, reagovali a vyhodnocovali konkrétnu trestnú vec v jej jedinečnosti a neopakovateľnosti. Súd pri rozhodovacej činnosti pri konštatovaní prieťahov v konaní poukazovali na konkrétne a preveriteľné skutočnosti, týkajúce sa konkrétnej trestnej veci, pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, či súdu, ktoré mali za následok, že konkrétne trestné konanie bolo vedené dlhší čas, ako to bolo možné na základe presne stanovených kritérií v tejto konkrétnej trestnej veci považovať za primerané.

Prvostupňový súd len stroho konštatoval, že nakoľko trestné konanie trvalo viac ako 8 rokov, je potrebné túto skutočnosť pri ukladaní trestu zohľadniť. Vôbec sa však nezaoberal dôvodmi, pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené takú dlhú dobu a vôbec nevyhodnotil, či tieto dôvody náhodou neboli spôsobené celkovou náročnosťou dokazovania, prípadne sa jednalo o ničím nepodložené prieťahy na strane súdu, na strane orgánov činných v trestnom konaní, prípadne, či dĺžka trvania trestného konania nevznikla na strane obžalovaných osôb.

Mám za to, že až následne po vykonaní takejto analýzy a pomenovaní konkrétnych dôvodov, pre ktoré trestné konanie malo trvať neprímerane dlhý čas, je možné následne aplikovať ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona. Strohé odôvodnenie, že trestné konanie trvá viac ako 8 rokov, je bez uvedenia ďalších skutočností nepreskúmateľné a nie je možné z neho vyvodiť žiaden relevantný záver.

Skutočnosť, že obžalovaný iné tresty, pre ktoré bol trestne stíhaný a odsúdený už vykonal, prípadne, že sa stará o rodinu a je zamestnaný takisto nie je možné vykladať tak, že obžalovaný ma právny nárok na to, aby mu bol trest mimoriadne znížený. Prijatím takejto premisy by vlastne súd konštatoval,

že každý recidivista, ktorý sa stará o rodinu a je zamestnaný, si zaslúži osobitné zaobchádzanie. Skutočnosť, že má niekto rodinu a je zamestnaný, nie je v žiadnom prípade možné považovať za niečím výnimočnú až neštandardnú, práve naopak sa jedná o úplne bežný spoločenský jav, ktorým sa vyznačuje väčšina populácie. V prípade, že by každému páchatelovi boli na základe vyššie uvedených kritérií priznané také benefity, aké v tomto konaní priznal súd obžalovanému, v žiadnom prípade by sa nemohlo jednať o inštitút, ktorý má zohľadňovať výhradne mimoriadne okolnosti konkrétnej trestnej veci a bol by aplikovateľný na väčšinu odsúdených osôb. S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že z odôvodnenia súdu nevyplýva žiaden preskúmateľný a hmatateľný dôvod, pre ktorý by obžalovanému mal byť ukladaný znížený trest s použitím ustanovenia § 39 Trestného zákona. Zároveň mi nie je zrejmé, akým spôsobom je možné vôbec uvažovať o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody u osoby, u ktorej súd vzhľadom prevažujúci pomer príťažujúcich okolností a osoby, ktorá mala v čase páchania prejednávanej trestnej činnosti už 4 záznamy v registri trestov výhradne pre úmyselnú trestnú činnosť a hlavne, ktorá pokračovala v páchaní trestnej činnosti aj následne. Súd pritom vôbec nevzal do úvahy ani tú skutočnosť, že mimoriadne znižuje trest odňatia slobody páchatelovi, ktorému opätovne zrušuje výroky o treste pre rozsiahlu zbíhajúcu sa trestnú činnosť, ktorej sa okrem iného dopustil v troch ďalších trestných konaniach, teda celkovo za 8 úmyselných trestných činov, pričom vôbec neustálil, či sa tieto podmienky dajú aplikovať aj na ne.

Na základe toho navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného A. B..“

5. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý vyjadril súhlas s takýmto postupom.

6. Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nepovažuje za správne a zákonné. Navrhuje zrušiť ho vo výroku o treste a navrhuje aby o treste rozhodol krajský súd. Obhajca obžalovaného uviedol, že navrhuje rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu, jeho klient je po prepustení z výkonu trestu nepretržite v pracovnom pomere, s jeho prácou je zamestnávateľ spokojný a vyslali ho pracovať do Švajčiarska.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

8. Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

2) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

9. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

10. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprímeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

11. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

12. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

13. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný a prokurátor ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k nasledovným zisteniam.

14. V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného aj prokurátora čo do výroku o treste) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

15. Prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podal dňa 15.07.2014 pod č. 2Pv/582/14 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Trestného zákona. Na toho istého obvineného prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podal dňa 10.02.2015 ďalšiu obžalobu pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmena c), písmena d) Trestného zákona a pre trojnásobný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Trestného zákona.

Vo veci vedenej pod sp. zn. OT/139/2014 súd rozhodol trestným rozkazom zo dňa 16.07.2014 a to v zmysle § 353 odsek 1 Trestného poriadku v spojení s § 241 odsek 1 písmeno j) Trestného poriadku a obvinenému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obvinenému súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dva roky. Proti tomuto trestnému rozkazu obvinený podal po vyhlásení trestného rozkazu odpor.

Uznesením zo dňa 04.03.2015 podľa § 21 odsek 3 Trestného poriadku boli trestné veci vedené na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/26/2015 (2Pv/1127/13) a OT/139/2014 (2Pv/582/14) spojené na spoločné konanie a rozhodnutie pod sp. zn. OT/139/2014.

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 26.04.2017, č.k. OT/139/2014 - 109, uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona. Zároveň v spojenej veci sp. zn. 1T/26/2015 uznal obžalovaného za vinného v bode 1. zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a v bodoch 2. až 4. z trojnásobného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Za to súd obžalovanému podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m), písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov pri súčasnom zrušení trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/142/2014 zo dňa 20.07.2014 a rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/155/2013 zo dňa 27.08.2014 vo výroku o treste.

Súd obžalovaného podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil i ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Krajský súd v Trnave v odvolacom konaní uznesením zo dňa 24.05.2018, č.k. 5To/110/2017 - 153 napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

16. Okresný súd Dunajská Streda následne rozsudkom zo dňa 16.11.2018, č.k. OT/139/2014 - 179, uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Zároveň v spojenej veci sp. zn. 1T/26/2015 upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/2015 zo dňa 02.09.2015, právoplatného dňa 02.09.2015.

Proti tomuto rozsudku podala ihneď po jeho vyhlásení odvolanie čo do výroku o vine aj treste prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda. Krajský súd v Trnave v odvolacom konaní uznesením zo dňa 24.10.2019, č.k. 5To/52/2019 - 208 napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vytkol okresnému súdu, že nepostupoval v súlade s požiadavkou zákonodarcu a v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne nevyložil, ktorými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému.

Ďalej uviedol, že (citácia):

„Nezohľadnil všetky zásady pre ukládanie trestu uvedené v ustanovení § 34 Trestného zákona. Prvostupňový súd sa pri rozhodnutí o uloženom treste obžalovanému dostatočným a zákonným spôsobom nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami. Napadnutý rozsudok nesie i znaky svojvôle v rozhodovaní a z tohto hľadiska je nezákonný a nepreskúmateľný. Úlohou odvolacieho súdu nie je dotvárať odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, v ktorom chyba v tomto smere akákoľvek relevantná úvaha. Zároveň sa javí ako predčasné.

Prokurátor vo svojom odvolaní namietal, že u obžalovaného súd pochybil, keď upustil od uloženia súhrnného trestu. Poukázal na to, že súd mal pri ukladaní trestu prihliadnuť okrem odsúdenia uvedeného v bode 8. odpisu registra trestov obžalovaného, t.j. odsúdenia Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/2015 zo dňa 2.9.2015 aj na jeho ďalšie predchádzajúce odsúdenia uvedené v bode 7. a 9. odpisu registra trestov (t.j. rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/155/2013 zo dňa 27.8.2014, a rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/3/2016 zo dňa 29.3.2016, nakoľko aj vo vzťahu k uvedeným odsúdeniam prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Odvolací súd upozorňuje, že na to, aby bolo možné správnym a zákonným spôsobom vyhodnotiť splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu, je potrebné vykonať dôkladné dokazovanie. Je potrebné zistiť, či je spáchaný trestný čin v súbehu s iným(i) trestným(i) činom(i), za ktoré bol obžalovaný odsúdený. Ak po spáchaní prejednávaného trestného činu bol obžalovaný odsúdený za iné trestné činy, prípadne ak spáchal ďalšie trestné činy, je potrebné zistiť, či sú tieto navzájom vo viacčinnom súbehu, či neprišlo medzi ich spáchaním k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku alebo doručeniu trestného činu za inú trestnú činnosť obžalovaného. Je potrebné oboznámiť do úvahy prichádzajúce rozsudky a trestné rozkazy. V prípade, ak súd zistí, že v prípade určitých trestných činov prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, je potrebné pripojiť predmetný spis viažúci sa na predchádzajúce právoplatné odsúdenie obžalovaného, oboznámiť jeho relevantný obsah, nie len zabezpečiť do spisu predmetné rozhodnutia, tak ako to urobil prvostupňový súd.

V napadnutom rozsudku však v časti odôvodnenia uloženého trestu u obžalovaného absentujú akékoľvek úvahy, ktorými by sa prvostupňový súd vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre záver, že u obžalovaného je potrebné ukladať súhrnný trest, resp. že je možné od uloženia súhrnného trestu upustiť. Nie je zrejmé, či sú predmetné trestné činy – prejednávaný trestný čin a trestný čin, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/2015 – vo viacčinnom súbehu. Prvostupňový súd nevykonal žiadne dokazovanie a riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie v tom smere, či tento viacčinný súbeh nebol prerušený vyhlásením iných odsudzujúcich rozsudkov, na ktoré poukázal vo svojom odvolaní prokurátor (rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/155/2013 a rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/3/2016). Ak aj prvostupňový súd vykonal dokazovanie v tomto smere, zo spisového materiálu ani z odôvodnenia rozhodnutia žiadnym spôsobom nie je zrejmé, že sa oboznamoval s obsahom tohto spisu alebo s predmetným rozhodnutím, nakoľko tieto neboli ani len pripojené k spisu v prejednáwanej trestnej veci a nebolo zrejmé, kedy bol tento skutok spáchaný. Prvostupňový súd sa súčasne žiadnym spôsobom nevysporiadal pri svojom rozhodnutí s tým, či k niektorému z týchto predchádzajúcich odsúdení (na ktoré poukázal prokurátor) neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Oboznámenie s podstatným obsahom vyššie uvedených spisov, alebo aspoň relevantných údajov z nich, ale absentuje úplne (Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/90/2015, Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/3/2016).

Všetky vyššie uvedené chyby a nedostatky prvostupňového rozsudku mali za následok jeho zrušenie v celom rozsahu podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku, keďže súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, dokazovanie ohľadom rozhodnutia o uložení trestu u obžalovaného nebolo vykonané v dostatočnom rozsahu a je potrebné ho doplniť.

Po vrátení veci tak bude úlohou súdu prvého stupňa odstrániť rozpor skutkových zistení so zákonom a zaužívanou súdnou praxou, najmä vykonať správny prepočet obvykle jednorazových dávok v súlade so súdnou praxou a následne určiť správnu kvalifikácie trestného činu v naznačenom smere, pričom je potrebné sa dôsledne riadiť zásadou požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci tak, aby

bez dôvodných pochybností bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Len po riadnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov vo vzájomných súvislostiach bude možné dospieť k úplným a správnym skutkovým zisteniam a záverom, ktoré budú plne zodpovedať výsledkom vykonaného dokazovania.

Ďalej musí prvostupňový súd vo vzťahu k uloženiu trestu doplniť dokazovanie pripojením spisov, ich oboznámením a vysporiadať sa s okolnosťou ukladania súhrnného trestu u obžalovaného.“

17. Krajský súd zistil, že po opätovnom vrátení veci krajským súdom súdu okresnému na opätovné prejednanie a rozhodnutie, tento uznal obžalovaného vinným a to z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Trestného zákona, prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, a trojnásobného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmena d) Trestného zákona.

18. Prvostupňový súd správne zistil a priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že skutok oľutoval a rovnako správne zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) a § 37 písm. m) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov a už bol v minulosti odsúdený), čo je evidentne zrejmé z oboznámeného registra trestov (odsúdenia v rokoch 2002, 2008, 2012). Takže postupoval pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 2 a 4 Trestného zákona, teda zvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

19. Ďalej odvolací súd zistil, že prvostupňový súd nesprávne rozhodol o uložení súhrnného trestu. Skutok, za ktorý bol obžalovaný odsúdený v konaní Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. OT/155/2013 (spáchaný 13.12.2013) a prejednávané skutky (spáchané v dňoch 29.12.2013, 3.5.2014, 25.6.2014 a 26.6.2014) nie sú v súbehu, pretože tento je prerušený vyhlásením (doručením obvinenému) trestného rozkazu dňa 14.12.2013 a to za skutok zo dňa 13.12.2013 v konaní Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. OT/155/2013.

20. Skutok, za ktorý bol obžalovaný odsúdený v konaní Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 4T/90/2015 (spáchaný 20.3.2014) a prejednávané skutky (spáchané v dňoch 29.12.2013, 3.5.2014, 25.6.2014 a 26.6.2014) nie sú v súbehu, pretože v uvedenom konaní sp.zn. 4T/90/2015 bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu v konaní Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. OT/142/2014, ktorým bol obžalovanému za skutok zo dňa 19.7.2014 uložený samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, a ktoré bolo vo výroku o treste teda uložením súhrnného trestu zrušené. Súbeh tohto skutku – zo dňa 19.7.2014 (sp.zn. OT/142/2014) a prejednávaných skutkov (spáchané v dňoch 29.12.2013, 3.5.2014, 25.6.2014 a 26.6.2014) bol prerušeným vyhlásením (doručením obvinenému) trestného rozkazu dňa 16.7.2014 a to za skutok zo dňa 14.7.2014 v konaní Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. OT/139/2014 (pred spojením vecí vedených na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/26/2015 (obžaloba č. 2Pv/1127/13) a OT/139/2014 (obžaloba č. 2Pv/582/14).

21. Obžalovanému bolo teda potrebné ukladať trest samostatný, pretože na ukladanie súhrnného trestu neboli splnené zákonné podmienky. Aj keď táto skutočnosť nebola napadnutá podaným odvolaním, odvolací súd napravil pochybenie prvostupňového súdu z dôvodu, že ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

22. Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil obžalovanému za trestný čin najprísnejšie trestný (prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, trestná sadzba 0 až 5 rokov), nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Súd narozdiel od prokurátora dospel k záveru, že je potrebné zohľadniť dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku (skutkov).

23. K vyhláseniu ostatného rozsudku (po opätovnom vrátení veci v štádiu odvolacieho konania) vo veci prišlo až dňa 26.10.2022, teda po uplynutí vyše 8 rokov od spáchania skutkov. S ohľadom na tieto skutočnosti bolo dôvodné mať za to, že tu existujú výnimočné okolnosti prípadu, pre ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje u obžalovaného aj trest kratšieho trvania výrazne nižší pod dolnou hranicou trestnej sadzby v zmysle § 39 odsek 1 Trestného zákona. Prihliadnuť bolo potrebné najmä na dlhú dobu konania, predovšetkým pred súdom, kedy sa obžalovaný od začiatku k trestnej činnosti priznával, ľutoval ju a urobil vyhlásenie viny, pričom ohľadom jedného skutku namietal len právnu kvalifikáciu. Nebolo zistené, že by svojím konaním zavinil dĺžku súdneho konania, preto bolo dôvodné aplikovať ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona.

24. Podľa § 2 odsek 7 Trestného poriadku, každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa čl. 6 odsek 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

26. Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obvineného, ale i poškodeného na spravodlivý proces, ale je i v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania. Súčasne je však nutné konštatovať, že porušenie tohto práva samo o sebe nezakladá neprípustnosť trestného stíhania.

27. Účelom trestného konania je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní a výnosy z trestnej činnosti boli odňaté, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

28. Primeranosť dĺžky konania je aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len Súd) posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre Súdu, akými sú zložitosť prípadu, chovanie sťažovateľa a chovanie štátnych orgánov, poprípade čo je pre sťažovateľa v stávke. Súd v žiadnom zo svojich rozhodnutí nekonkretizoval „všeobecne záväznú“ dobu, ktorú by bolo možné za primeranú lehotu považovať.

29. Dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obžalovaného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje pri ukladaní trestu použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom s obmedzením uvedeným v ustanovení § 39 odsek 3 Trestného zákona.

30. Krajský súd obžalovanému B. uložil miernejší trest odňatia slobody zohľadniac ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na vyššie uvedené okolnosti (zákonom ustanovená sadzba po jej úprave podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona je vo výmere spodnej hranice trestnej sadzby 20 mesiacov), a to vo výmere 1 rok, pričom ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutkov bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Krajský súd takto uložený trest považoval z hľadiska účelu trestu za dôvodný. Upustenie od uloženia súhrnného trestu, tak ako navrhovala obhajoba, krajský súd nepovažoval za dôvodné, keďže neboli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu. Uložený trest krajský súd považuje za primeraný a zákonný, zohľadňujúci všetky okolnosti prípadu aj pomery obžalovaného, ako i čas, ktorý uplynul od spáchania skutku. Vyšší trest by nebol úmerný k spáchanému trestnému činu vzhľadom na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a na dobu, ktorá uplynula od jej spáchania.

31. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.